

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 7. Scotiæ Reginæ responsum ad Elisabetham.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Sæcul. XVI.
A.C. 1570.

vos tradat, quoties eos Elifabetha re-
petierit. VI. Anglis damna per nup-
eras incursiones in Regni finibus illata
compenfet. VII. Juxta legum præscri-
pta in Henrici Darlæi, & Muravii Co-
mitis Parricidas accurate inquire ju-
beat. VIII. Filium suum tanquam ob-
fidem in Angliam mittat. IX. Inscia
Angliæ Regina nulli ex Anglis, vel abs-
que Scotorum Ordinum consensu cui-
cunque alteri nubat. X. Scotis inhi-
beat, ne invita Elifabetha in Hiber-
niam transmigrant. XI. Sex obsides
ad Elifabethæ arbitrium seligendos tra-
dat. XII. Si quicquam contra Angliæ
Reginam pactis adversum moliretur,
prætenso jure suo in Angliæ regnum de-
cidat. XIII. Ambæ arces Huma, &
Fadfa per integros adhuc tres annos
Anglorum potestati relinquuntur. XIV.
Quædam propugnacula in Gallovidia,
seu Cantiræ finibus sita Anglis tradan-
tur, ut Scoti hac ratione præpedian-
tur, ne Hiberniam invadant. XV. De-
nique omnes hi articuli in generalibus
Ordinum comitiis approbentur, ac con-
firmentur.

§. VII.

*Scotiæ Reginae responsum ad Eli-
sabetham.*

li 4

Per-

Sæcul. XVI.

A. C. 1570.

Thom. l. 46

Perceptis hisce propositionibus Scotia Regina vagis verbis respondens se excusabat, quod sigillatim ad quemlibet articulum sine consensu illorum, qui in Scotia præcipui ejus essent fautores, respondere haud posset, proin rogaret, ut hæ propositiones iisdem quoque indicarentur. Postea rerum suarum conditionem deplorans Muravi Comitis memoriam detestabatur, graviter querens, quod in hujus cædis Auctores inquitio per judicii viam postularetur: deinde Norfolciæ Ducem excusans se omnem fiduciam in Elisabethæ clementiam reponere affirmabat. Ceterum Regine Consilarii, quibus hæ propositiones pariter fuerant communicatæ, hunc in modum reponebant. I. Fœdus cum Gallis tanto Scotorum pretio initum dissolvi nequit, nisi damna exinde emergentia per Anglos abunde compensentur. II. Maria potissimis hisce articulis libere assentitur, Scotosque ad illos adstringere vult, si Angli idem se facturos pollicerentur. III. Integrum erit, in Henrici Darlæi, & Muravii Comitis necem ex legum præscripto inquirere. IV. Rex in obsidem tradi nequit, quia ab illis detinetur, qui ad honestandam suam rebellionem adversus Reginam ejus auctoritate, ac nomine abutuntur. V. De cetero res hucusque non audita vide-

Sæcul. XVI.
A.C. 1570.

videtur, quod alius Princeps cuidam liberæ Reginæ conditiones pro futuro suo connubio præscribere attentet. VI. Si pacta fanciuntur, Regina non recusat ejusmodi dare obsides, quos Elisabetha ex Scotiæ Proceribus seligere voluerit, dummodo Castri Heraldus Dux, Huntlejus, Argila, & Atholius Comites excipiantur. VII. Si quicquam pactis adversum contra Angliam moveretur, consentit Maria, ut suo in Angliæ Regnum jure privetur, idem tamen vicissim Elisabetha se præstituram spondeat; VIII. De hoc, quod Huma, & Fadista tradi petantur, cum arcium istarum Dominis pertractetur. IX. Denique si in Gallovidia, & Cantira propugnacula petantur, sat manifeste elucet, quod perpetuum in Scotia bellum accendendi propositum habeatur.

§. VIII.

*Papa, & Albæ Dux per Rossanum
Episcopum ad opem Mariæ
ferendam incassum sollicitati.*

Cum circa hæc pacta mutuo conveniri haud posset, interea vero Angliæ Regina certior fieret, quod ad obtinendam Mariæ libertatem tam summus Pontifex, quam Albæ Dux vehementer sollicitarentur, hinc inducias

li 5

pro-